

33. neděle v mezidobí rok A (2023)

1. čtení Př 31,10-13.19-20.30-31

Pracuje radostnou rukou.

Čtení z knihy Přísloví.

Řádnou ženu, kdo ji najde? Větší cenu má než perly. Srdce jejího manžela na ni spoléhá, o zisk nemá nouzi. Přináší mu jen prospěch, nikdy škodu po všechny dny svého života. Shání vlnu a len, pracuje radostnou rukou. Svými rukama sahá po kuželi, její prsty se chápou vřetena. Svou dlaň otvírá ubožákovi, své rámě nabízí chudákovi. Půvab zklame, krása prchne, zato žena, která ctí Hospodina, zaslouží si chválu. Dejte jí z výtěžku jejích rukou, neboť u bran ji chválí její díla.

Žalm 128,1-2.3.4-5

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina,
kdo kráčí po jeho cestách.

Budeš jísti z výtěžku svých rukou,
bude ti blaze a dobře.

Tvá manželka bude jako plodná réva
uvnitř tvého domu.

Tvoji synové jako výhonky oliv
kolem tvého stolu.

Hle, tak bývá požehnán muž,
který se bojí Hospodina.

Ať ti Hospodin požehná ze Siónu,
abys viděl štěstí Jeruzaléma po všechny dny svého života.

2. čtení 1 Sol 5,1-6

Aby vás den Páně nepřekvapil jako zloděj.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Co se týká času a chvíle (příchodu Páně), není třeba, bratři, abychom vám o tom psali. Víte totiž sami velmi dobře, že onen den Páně přijde jako zloděj v noci. Až budou (lidé) říkat: „Je pokoj a bezpečí“, tu na ně znenadání přitrhne záhuba jako porodní bolesti na těhotnou ženu. Nebudou moci uniknout. Ale vy, bratři, nejste

ve tmě, že by vás ten den překvapil jako zloděj. Vy všichni jste přece synové světla a synové dne, noc ani tma nemá nad vámi (právo)! Nesmíme se tedy oddávat spánku jako ostatní, ale naopak: zůstaňme bdělí a strážliví.

Zpěv před evangeliem Jan 15,4a.5b

Aleluja.

Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás, praví Pán; kdo zůstává ve mně, ten nese mnoho ovoce.

Evangelium Mt 25,14-30

Málo jsi spravoval věrně, pojd' se radovat se svým pánem.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Jeden člověk se chystal na cesty, zavolał si služebníky a svěřil jim svůj majetek. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který dostal pět hřiven, hned šel, (podnikavě) jich využil a vyzískal pět dalších. Stejně i ten, který dostal dvě, vyzískal dvě další. Ale ten, který dostal jednu, šel, vykopal v zemi (jámu) a peníze svého pána ukryl. Po delší době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do účtování. Přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl s sebou pět dalších a řekl: 'Pane, pět hřiven jsi mi svěřil, hle – dalších pět jsem vydělal.' Pán mu řekl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojd' se radovat se svým pánem.' Přistoupil i ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: 'Pane, dvě hřivny jsi mi svěřil, hle – další dvě jsem vydělal.' Pán mu řekl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojd' se radovat se svým pánem.' Přistoupil pak i ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: 'Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Měl jsem strach, a proto jsem tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady máš, co ti patří.' Pán mu odpověděl: 'Služebníku špatný a líný! Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nesel, a sbírám, kde jsem nerozsypal? Měl jsi tedy moje peníze uložit u směnárníků a já bych si při návratu vyzvedl i s úrokem, co je moje. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven. Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít nadbytek. Kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. A tohoto služebníka, který není k ničemu, hod'te ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.'"

Ve všední den je (krom Evangelia) jen jedno čtení z Písma svatého. V neděli však jsou čtení dvě. V období během roku se čte nejprve ze Starého zákona, pak se zpívá nejčastěji z Knihy žalmů a druhé čtení je z Nového zákona. Starozákonní čtení zpravidla úzce souvisí s tématem Evangelia toho dne. Tak se věřícím názorně ukazuje, jak starozákonní zvěst našla své vyústění příchodem Pána Ježíše jakožto Mesiáše. A na druhou stranu se zase názorně ukazuje, že Evangelium je klíčem ke Starému zákonu. Jen pomocí Evangelia a událostí v něm popsanych se dá správně porozumět proroctvím Starého zákona. Jedna část Písma svatého je pochopitelná skrze druhou. Starý zákon sám o sobě je neúplná zpráva o Bohu. Nejprve totiž Bůh hovořil ke svému lidu prostřednictvím proroků, v době Nového zákona však se Bůh rozhodl, že se vtělí, a jako Bohočlověk Ježíš bude sám a zřetelněji a v úplnosti o sobě vypovídat všem lidem. Starý zákon je důležitým nástrojem poznání Boha, ale bez Zákona nového je to nástroj nedokonalý a jakoby tupý. Starý zákon jakožto nástroj k poznání Boha je teprve Novým zákonem nabroušen, takže se celé Boží slovo stává dvousečným mečem. Jistě znáte slova, která zaznamenal sv. Evangelista Jan v Apokalypse: „Žena oděná sluncem s měsícem pod nohama.“ Tato slova jsou obvykle vztahována na Pannu Marii – bývá tak i zobrazována, jak stojí na srpku měsíce. Ale podobně ta slova mohou být vztažena i na Církev, která má k dispozici značně jasnější zdroj světla, než jakým je Starý zákon. Církev je tou ženou oděnou sluncem a dosavadní chabý světelný zdroj, měsíc, který beztak bere své světlo odrazem ze slunce, má Církev pod nohama na znamení překonanosti. Starý zákon se k Novému zákonu v intenzitě Božího zjevení má jako měsíc ke slunci. Starý zákon má jistý svit, proto jej také i teď čítáváme, ale ten svit má stejně díky slunci Zákona

nového, slunci které už vyšlo a září nám. V době velikonoční se místo Starého zákona čte ze Skutků apoštolských, aby se ukázalo, že Velikonoce nastolily zmrtvýchvstáním Krista nový řád spásy. Už tu není příslib záchrany jen pro Židy, ale Církev, o jejíchž počátcích pojednávají Skutky apoštolské, se stává novým vyvoleným národem, novým Izraelem. Členství ve vyvoleném národě již není dědičné, ale v každém národě je Bohu milý ten, kdo jedná správně a uvěří ve Zmrtvýchvstalého. Každý, kdo křtem patří ke Kristu je členem Boží rodiny – Bůh už nikomu nestraní. Na svém těle Ježíš Kristus boří bariéru smrti a boří také bariéry, které by nežidovským národům bránily mít účast na jeho spáse. Církev je Nový Izrael. Proto se v době velikonoční pravidelně čte ze Skutků apoštolských o prvních křůccích Církve.